

УДОСКОНАЛЕННЯ ЛОГІСТИЧНОЇ СИСТЕМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ

студентка Бараник С.Ю.

В мінливих економічних умовах одним із факторів зростання конкурентоспроможності підприємств є логістична система. Вона виступає засобом, за допомогою якого реалізуються управлінські та господарські функції і забезпечується здатність підприємства адаптуватися до ринкового середовища та найповніше реалізувати потреби споживачів. Сьогодні процесу формування системи логістики агропромислових підприємств приділяють небагато уваги, що в свою чергу впливає на відсутність конкретної теоретичної та практичної бази логістики.

Наукові дослідження в області логістики здійснювали різні вчені: Р. Балю, Х. Крамне, Дж.Р. Сток, Д.М. Ламберт, А.А. Смахов, Є.В. Крикавський, М.А. Окландер та ін. У роботах дослідників визначалися окремі аспекти логістичних систем, але не враховувалася специфіка агропромислового комплексу.

Мета роботи – теоретичне обґрунтування логістичної діяльності підприємств агропромислового комплексу.

Сфера сільськогосподарського виробництва головним чином зайнята одержанням продукції, контролем якості та мінімізацією вартості одиниці продукції. Для виконання цього завдання такі процеси, як планування потужностей, контроль якості виробленої продукції, планування виробничого процесу є невід'ємною частиною всього відтворювального процесу. Так як логістика відповідає за рух та зберігання продукції, то її головними завданнями повинні бути транспортування, підтримка запасів на оптимальному рівні, робота із замовленнями, зберігання та обіг матеріалів. Логістика займає стратегічну організаційну позицію між виробництвом і маркетингом. Цінова політика та упаковка – спільні обов'язки логістики та маркетингу. Придбання матеріальних ресурсів і доставка готової продукції – приклади взаємодії логістики, виробництва та маркетингу.

Переважає більшість видів продукції, виробленої сільськогосподарськими підприємствами, перш ніж відправитися до споживача, підлягає переробці. Функцію переробки, а, отже, і виробництва в АПК виконують підприємства харчової та переробної

промисловості (ХІП). Для нормального функціонування основних виробничих підприємств АПК необхідна виробнича інфраструктура, що забезпечує виконання виробничих функцій підприємств: енергетика, водопостачання, матеріально-технічне забезпечення, дорожні комунікації, інформаційні мережі, торгівля тощо.

Особливістю сільськогосподарського виробництва є відсутність територіальної локалізації виробничих процесів. Крім того, підприємства переробної промисловості, які використовують продукцію сільськогосподарських підприємств, як правило, просторово віддалені від джерел сировини, що викликає необхідність фізичного переміщення матеріальних потоків, як у часі, так і в просторі. Очевидним стає взаємозв'язок перерахованих підприємств АПК, який дозволяє говорити про визначені взаємопов'язані елементи як про систему, що відчуває вплив навколишнього середовища і підкоряється системним закономірностям.

Ринкове середовище тягне за собою об'єктивну необхідність зміни виробничої структури, переорієнтації напрямів матеріальних, грошових та інформаційних потоків, що вимагає оцінки їх ефективності. При цьому можна виділити три складові, з якими взаємодіють свої пари «продавець - покупець»:

- 1) кінцевий споживач взаємодіє з ринком харчових продуктів, що входять до складу ринкової середовища, продавцями в якому є сільськогосподарські підприємства та підприємства переробної промисловості;
- 2) ринок сільськогосподарської сировини, з яким взаємодіє інша пара «продавець-покупець», де продавець – сільськогосподарські підприємства, покупець – підприємства харчової та переробної промисловості;
- 3) ринок продуктів переробки, де і продавцями, і покупцями є і сільськогосподарські підприємства, і підприємства переробної промисловості.

Ринкове середовище, яке виникло, фактично є елементом, який регулює і стабілізує систему, значно підвищує її стійкість в цілому. Пояснюється це тим, що дані ринки є буферами між вхідними і вихідними потоками підприємств. Наявність буфера в будь-якій системі створює запас стійкості.

Науковий керівник: проф. Жулавський А.Ю.